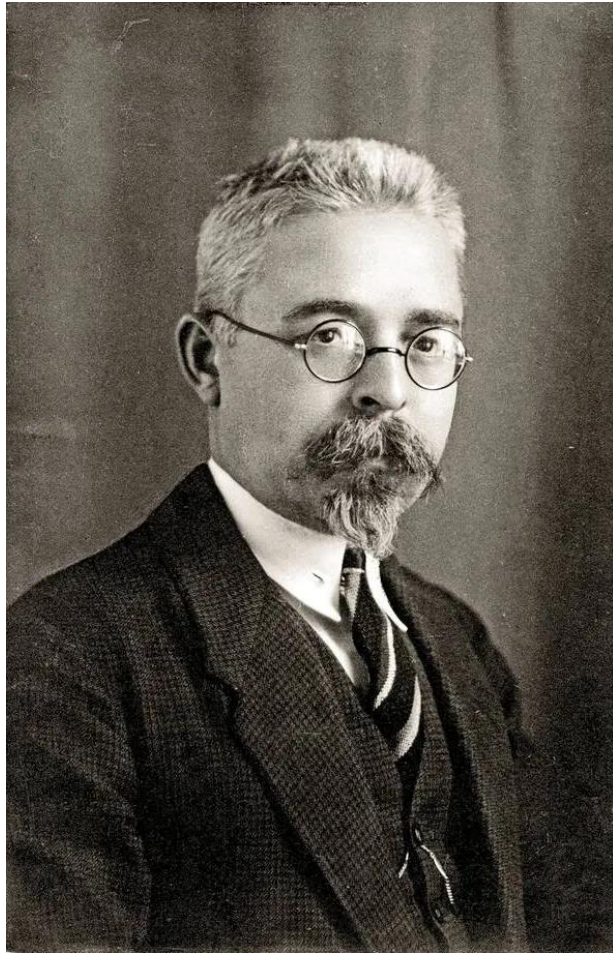

НАУКОВА СПАДЩИНА МОВОЗНАВЦІВ XX СТОЛІТТЯ КРІЗЬ ПРИЗМУ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

**Викладач курсу - Рудь О.М.,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української мови
і літератури**

Кожний, хто вважає себе свідомим членом свого народу, мусить пильно навчатися своєї соборної літературної мови.

(Іван Огієнко)

Мета вивчення навчальної дисципліни:

формування у студентів загальних та фахових компетентностей; ознайомлення магістрантів із творчим доробком українських мовознавців, які працювали як в Україні, так і за кордоном над лінгводидактичними проблемами шкільної освіти; побудова цілісної картини наукової ситуації в українській лінгводидактиці ХХ століття; спонукання студентів-філологів до зрілих фахових міркувань в аспекті ролі українських учених в історії становлення української шкільної мовної освіти.

Унікальність навчальної дисципліни

В умовах національного відродження народу, культури й освіти виникає потреба звернення до наукової спадщини видатних лінгводидактів з метою використання їх здобутків у сучасній школі.

Ураховуючи особливості сучасної освіти, однією з яких є зростання ролі регіоналізації в навчанні і вихованні молоді, та основні положення державних документів у галузі освіти, в яких передбачено наявність регіонального компонента, покликаного забезпечити історичну наступність поколінь, збереження, поширення і розвиток національної культури, виховання патріотів України, громадян з високою моральністю, важливим є звернення в навчальному курсі «Наукова спадщина мовознавців ХХ століття крізь призму шкільної освіти» до лінгводидактичної спадщини відомих мовознавців, які певний час працювали у педагогічних закладах Сумщини.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студенти повинні

знати:

- життєву та наукову позицію українських лінгводидактів, науковий доробок яких вивчений ще недостатньо;
- основні наукові праці учених ХХ ст. та їхні пріоритети в лінгводидактиці;
- проблемні напрямки наукової спадщини вчених з урахуванням сучасної лінгводидактичної думки.

уміти:

- аналізувати наукову літературу з різних питань лінгводидактики;
- критично оцінювати погляди вчених на лінгводидактичні проблеми;
- урахувати сучасну лінгводидактичну думку та традиційне трактування тих чи інших питань;
- формувати свою наукову позицію щодо аналізованих лінгводидактичних проблем.

У курсі розглядаються такі питання:

Розділ 1. Історія розвитку методики навчання української мови в школах України ХХ століття

Тема 1.1. Етапи розвитку методики навчання української мови в школах України ХХ століття

Розділ 2. Лінгводидактична спадщина мовознавців України ХХ століття

Тема 2.1. Наукова та громадська діяльність Степана Смалъ-Стоцького (1859–1938)

Тема 2.2. Основні наукові здобутки професора Євгена Тимченка (1866–1948)

Тема 2.3. Василь Сімович (1880–1940) – визначний діяч науково-культурного життя України початку ХХ ст.

Тема 2.4. Основні наукові здобутки Івана Огієнка (1882–1972).

Тема 2.5. Лінгводидактичні ідей Сави Чавдарова (1892–1962) у вітчизняній педагогічній думці.

Тема 2.6. Методичні ідеї Масальського Володимира Івановича (1896–1979) в становленні й розвитку української лінгводидактики.

Тема 2.7. Лінгвістична спадщина Жовтобрюха Михайла Андрійовича (1905–1995).

Тема 2.8. Наукова спадщина Михайла Шкільника (1910–1989).

Тема 2.9. Науковий доробок українського лінгводидакта Скуратівського Леоніда Віталійовича (1946–2007).

Тема 2.10. Наукова спадщина Біляєва Олександра Михайловича (1925-2006).

Розділ 3. Методичні ідеї мовознавців Сумщини

Тема 3.1. Лінгводидактична спадщина мовознавців Сумщини.

Запрошуємо до вивчення курсу!

